

LỜI THAN THỞ CỦA LINH HỒN LUYỆN NGỤC

Câu chuyện do thánh nữ Brigitte Thụy Điển (1303-1373) kể lại cho họ hàng người quá cố. Đó là lời than thở của một Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục.

THIÊN CHÚA Nhân Lành cứu Em thoát khỏi Hỏa Ngục nhờ ơn Em chết lành. Thế nhưng Em bị rơi xuống đáy Luyện Ngục nơi Em phải chịu hình khổ thật dữ dằn khủng khiếp.

Cái đầu Em lúc trước thích trang điểm bằng các thứ phù hoa, giờ đây bị ngọn lửa diêm sinh thiêu đốt cả bên trong lẫn bên ngoài.

Đôi vai và hai cánh tay Em lúc trước cởi trần để phô bày cho thiên hạ chiêm ngắm giờ đây phải mang giầy xích khổng lồ nóng bỏng như nước buốt!

Đôi chân Em ngày trước trang điểm để nháy nhót, giờ đây chúng bị các con rắn độc bao quanh và không ngừng cắn hút. Toàn thể các phần thân thể Em ngày xưa mang các thứ đồ trang sức vòng vàng xuyên ngọc kim cương đủ loại thì giờ đây vừa bị thiêu đốt bởi ngọn lửa nóng tột cùng vừa bị cọng lạnh giá buốt thật khủng khiếp.

Sau khi nghe thánh nữ Brigitte Thụy-Điển kể lại lời than thở của Linh Hồn họ hàng quá cố - xưa từng sống xa-hoa đài-các, hưởng nếm đủ mọi thứ phù vân giả tạo - người bà con còn sống hồi tâm thống hối. Bà dứt khoát từ bỏ ngay cuộc sống nhung-lụa phù phiếm. Bà bắt đầu sống chay tịnh hãm mình và dùng thời giờ để liên lý cầu nguyện. Bà khẩn nài THIÊN CHÚA Nhân Lành tha thứ tội lỗi cho bà, cùng lúc, bà xin đền tội thay cho Linh Hồn người bà con quá cố đang phải chịu hình khổ đau đớn tột cùng nơi Lửa Luyện Ngục.

.. Câu chuyện thứ hai xảy ra nơi miền Trung nước Đức. Dân làng sống ở vùng Worms kể lại rằng. Cứ sau nửa đêm, người ta trông thấy đông đảo binh lính cầm khí giới chạy rảo qua đồi cao và thung lũng, người thì đi bộ, kẻ thì cỡi ngựa, giống y như thể một trận chiến khủng khiếp sắp diễn ra.

Lời kể của dân làng được các tu sĩ đan viện Limbourg ở gần đó, xác nhận. Bởi lẽ, hàng đêm đan viện bị khuấy động bởi các tiếng ồn ào do các binh lính gây ra, nhưng chỉ gây ra vào ban đêm còn ban ngày thì biến đâu mất.

Sau cùng, Cha Bề Trên đề nghị các đan sĩ hiệp ý cầu nguyện để chuẩn bị một biến cố quan trọng. Thật vậy, một hôm vào chính giữa đêm, Cha Bề Trên tay cầm Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ giơ thật cao, dẫn đầu đoàn rước các đan sĩ tiến ra nơi các binh lính thường xuất trận vào ban đêm. Khi hai bên đối diện nhau, Cha Bề Trên trịnh trọng cất tiếng hỏi:

- Nhân danh THIÊN CHÚA Ba Ngôi, xin nói cho chúng tôi biết quý vị là ai và làm gì lúc sinh thời ở nơi đây.

Một người trong nhóm trả lời:

- Chúng con là Linh Hồn của vô số binh lính tử trận nơi chiến trường trong khi phục vụ dưới quân kỳ của hai triều vua. Thân xác chúng con được chôn tại đây và Linh Hồn chúng con đang làm việc đền tội nơi chúng con đã phạm nhiều lỗi lầm thiếu sót. Tiếng động của khí giới và tiếng ngựa chạy - lúc trước từng là dịp cho chúng con phạm tội - thì nay trở thành dụng cụ gây khổ hình cho chúng con. Nhưng THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép các ngài nghe thấy, hầu các ngài giúp làm giảm bớt hình phạt cho chúng con .. Mắt trần của các ngài không trông thấy Lửa Luyện Hình đang vây bọc và thiêu đốt chúng con, nhưng ngọn Lửa này quả thật là khủng khiếp, vượt ngoài mọi sức tưởng tượng của các ngài .. THIÊN CHÚA Nhân Lành cho phép các ngài nhìn thấy chúng con để các ngài giúp đỡ chúng con. Các việc ăn

chay hãm mình phạt xác của các ngài và kinh nguyện của các ngài, nhưng nhất là các Thánh Lễ các ngài tham dự và rước lễ, là những việc lành đạo đức có sức mạnh giải thoát chúng con khỏi ngọn lửa khủng khiếp đang thiêu đốt chúng con.

Sau lời nói của người đại diện, toàn thể Linh Hồn các binh lính đồng loạt kêu lớn tiếng:

- Xin tất cả cầu nguyện cho chúng con, xin Cha Bề Trên hãy cầu nguyện cho chúng con!

Ngay lúc ấy, đoàn người đông đảo biến mất .. chỉ còn lại các ngọn đồi như có lửa đốt, cháy sáng rực! Trong khi đó các đan sĩ kinh hoàng và xúc động lặng lẽ trở về đan viện cùng với Cha Bề Trên.

... **”Ông Giuđa thu quân và đến thành Adulam. Ngày hôm sau, vào lúc phải làm, quân ông Giuđa đi thu các tử thi những người bị giết chết và đưa về chôn cất với những người thân trong phần mộ tổ tiên. Nhưng bên trong áo trận của mỗi tử thi, người ta đều tìm thấy lá bùa của tượng thần ở Giamnia: đó là điều Luật cấm; vì thế ai cũng thấy rõ bởi lý do nào những người ấy đã bị giết chết. Vậy mọi người chúc tụng THIÊN CHÚA, vì Ngài là Thẩm Phán công minh đã phơi bày ra ánh sáng những điều bí ẩn. Họ bắt đầu khẩn nguyện, xin THIÊN CHÚA tẩy sạch tội lỗi đã phạm .. Ông Giuđa quyên được khoảng hai ngàn quan tiền và gửi về Giêrusalem để xin dâng lễ đền tội. Ông làm cử chỉ rất tốt đẹp và cao quý này vì cho rằng người chết sẽ sống lại. Thực thế, nếu ông không hy vọng rằng những chiến binh đã ngã xuống sẽ sống lại, thì cầu nguyện cho người chết quả là việc dư thừa và ngu xuẩn. Nhưng vì ông nghĩ đến phần thưởng rất tốt đẹp dành cho những người đã an nghỉ trong tinh thần đạo đức. Đó là lý do khiến ông đến dâng lễ tế đền tạ cho những người đã chết, để họ được giải thoát khỏi tội lỗi”** (Sách II Macabê 12,38-46).

(Jacques Lefèvre, "Les Âmes du Purgatoire dans la vie des Saints", Éditions Résiac, 1995, trang 77-78)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt